

laborib' ad mensam res ista non queritur :
querere aliquid frangi.

Proze bonā amisi. Virū iueneras bonaz: an
feceras. Si iueneras habere adhuc te posse
intelligas quod habuisti. Si feceras bene tū
bi spā res perit saluus est artifex. Prozem
bonā amisi qd tu in illa pbabas: pudicitiaz
q̄ multe castitate pdiderunt: q̄ multas ex
optimis coniugibus pessimas vidimus ex
diligētissimis solutissimas ex liberalissimis
rapacissimas.

Nihil tam mobile ē velut seminarū voluntas
et nubil tā vagū veterum matrimoniorū re/
pudia cognouimus et fediores diuortio ma
le coherentū ritax risimus.

Prozem bonaz amisi: foroz bona reperiri nō
potest nec mater.

Proz aduen: icū bonum est.

Auctoritates primi libri Boetii de con
solatione philosophica.

O Armina q condā studio florēte pegi.
Flebilis heu mēstos cogoz inire mo
dos. Has saltē nullus potuit
peruincere terroz.

Ne nostrū comites p̄sequerentur iter.

Dors hominū felix q̄ nec te dulcib' annis

Inferit: et mēstis fepe vocata venit

Quid me felicē totiens tactasti amici

Qui cecidit stabili non erat ille gradu.

Bīa est res publica: cui p̄nceps sapiēs dñatur

Philosophia omnū virtutū est mater et ma

Impudentia reꝝ numerata: nō pōt imitari.

Dueroꝝ exercitus si numerosus est spernen
dus tamen est quoniā a nullo duce regitur:

sed sin errorem suū temere rapitur.

Deteriora velle: nostri defectus ē.

Dinuit enī quodāmodo se p̄bantis cōscien
tie secretum quotiens ostendendo factū q̄s

de factis suis fame suscipit premiū.

Stelliferi cōditoz orbis. Qui p̄petuo nitus

solio Rapido celū turbine versas. Legēꝝ

pati sydera cogis **Q**ia certo sine gubernās

hominū solos respuis actus.

Secundi de consolatione.

Enī eritis prudētia metitur.

In omni aduersitate fortune. infelicis

finium genas infortunū est fuisse felicem.

In reb' fortuitis nō ē bitudo: q̄ oīa fortuita

aufferri possunt: sed bitūdo est bonū stabile

Bitudo ē sīmū bonū nature rōne degentis.

Natura paucis minimisq̄ contenta est cuius

facietatem: si superfluis vrgere velis aut in

locundū erit: qd infunderis aut obnoxū fiet

Homines deo: mente similes sunt.

Leteris animalibus sese ignorare natura est:

hominū vitio venit.

Ego nego illud esse bonum: qd nocet habēti.

Diuēs qui nūc cōtū gladiūq̄ pertimescis so

licitus si vite huius callem vacuus viator in

traffes coram latrone fecurus cantares.

Q̄ preclara est operū beatitudo moralium:

quā cū adeptus fueris: securus esse desistis

Felix nimis p̄oz etas: **C**ontēta fidelib' aruis.

Nec inerti pdita luxu. **F**acili que sera sole

bat. **I**eiunia soluer glāde **N**ec brachica mit

nera hozat: liquido cōfunder e melle. **N**ec lu

cida vellera serunt **I**reō miscere veneno.

Somnos dabat herba salubres: **D**orum

quoꝝ lubricus annis. **P**umbras altissima

pinus. **D**eu prim' quis fuit ille: **A**uri qui

pondera tecti. **P**emmasq̄ latere volentes:

prectosa pericula fodit.

Si corpus hominis spectes: quid inbecillus

reperire homine queas quos homines sepe

muscularū moꝝus vel secreta queque ten

tantium nec cat introitus.

Nō quidq̄ libero imperabis animo.

Natura despicit: vt cōtraria queq̄ iungant.

Agit. n. cuiusq̄ rei natura: qd p̄pū est ei: nec

contrariū rerū miscetur effectib': et vltro que

sunt aduersa depellit.

Red collata imp̄obis dignitas: nō nodo non

efficit dignos s̄z pdit et ostētat poti' idignos

Deu grauem soꝝem quotiens iniquus: addif

seuo gladius veneno.

Dmnis terre circuit' ad celi spaciū comparat'

puncti rationem obtinet.

Infiniti vero atq̄ finiti. nulla vnq̄ poterit

esse collatio.

Sui vero bene mens conscia: **T**erreno carce

re resoluta: **C**elum libera petit.

Nōne omne terrenū negociū spernit aīa que

se celo fructus terrenis gaudet cē ere imptā.

Dors spernit altam gloꝝiam: inuoluit humi

le pariter et excelsum caput.

Quod si putatis longius vitam trahi. moꝝta

lis aura nominis. cū sera nobis rapiet. hoc

etiam dies nam nos sera moꝝs manet.